

ΣΠΟΓΓΟΙ.

000 000 000

Οἱ σπόγγοι ἀνήκουν εἰς τὴν τάξιν ἐκείνην τῶν ὄντων, τὰ ὁποῖα εἶναι μεταξὺ ζώων καὶ φυτῶν, καὶ ὀνομάζονται ἀπὸ τινος πρωτόζωου ἢ ζωόφυτου. Ἐκείνοι τοὺς ὁποίους μεταχειρίζομεθα, εἶναι τὸ ἐν μέρος μόνον τοῦ ὅλου σπόγγου· ἐπειδὴ αὐτοὶ συνίστανται ἐκ δύο μερῶν, ὅταν ζοῦν καὶ ἀνέχονται εἰς τὰ βάθη τῶν ὑδάτων.

Τὸ ἐν λοιπὸν ἐκεῖνο εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον ὅλοι γνωρίζομεν, τὸ δὲ ἄλλο ὁμοιάζει μὲ γλοιώδη ἑσάν, ἢ ὁποῖα ἔχει πόρους, καὶ εἶναι ἐλαστικὴ, καὶ εὐρίσκειται μέσα εἰς τὰς τρύπας τοῦ πρώτου. Ἄν δὲ διὰ τοῦ μικροσκοπίου παρατηρήσωμεν θιζόμεν τὴν ὕλην ταύτην ὅτι εἶναι πλήρης μικρῶν καὶ διαφανῶν σφαιριδίων.

Οἱ σπόγγοι ἔχουν εἶδος ῥιζῆς, διὰ τῆς ὁποίας προσκολλώμενοι εἰς τὰς πέτρας λαμβάνουν τὴν τροφήν ἀπὸ τοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον εἰσχωρεῖ εἰς τὰς τρύπας τοῦ πρώτου μέρους, πολυπλασιάζονται δὲ πολὺ διὰ σπέρματος, τὸ ὁποῖον ἐκέρχοντο ἐξ αὐτῶν πλέει ἐπὶ τινι καιρῷ εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἔπειτα προσκολλάται εἰς τὸν πυθμένα. Εὐρίσκονται δὲ ἄλλοι εἰς μεγάλα βάθη καὶ ἄλλοι εἰς ῥυχὰ νερά, καὶ ψαυρεύονται ὑπὸ τῶν σπογγαλιῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι συνήθως Ἕλληνες, διδασκόμενοι ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας νὰ βουτῶν εἰς πολὺ βάθος. Οἱ ωραῖότε-

ροι σπόγγοι ἀλιεύονται εἰς τὰ ὕδατα τῆς μεσογείου καὶ ἀφοῦ καθαρισθῶν πωλοῦνται.

Ἐπάρχουν πολλῶν μεγεθῶν καὶ σχημάτων χρήσιμοι καὶ περιεργοὶ σπόγγοι. Ἡ εἰκονογραφία ἡμῶν παριστᾷ ἓνα, ὅστις ὑψοῦται ἐν τῇ δύο μέτρα ἐπὶ τῶν θαλάσσιων βράχων. Οὗτος ἔχει βάσιν στενὴν, ἥτις ὅσον ὑψοῦται ἀνοίγει καὶ καθιστᾷ τὸν σπόγγον ὅμοιον μὲ ἀγγεῖον, ἐντελῶς κοῖλον, καὶ ἀκριβῶς ὅμοιον μὲ μέγα πο-

τήριον. Εἰς τὸ τοιοῦτον ὑπερμέγεθος ἀγγεῖον ἢ φαντασία τῶν ναυτῶν θεδαίως δὲν ἠδύνατο νὰ δώσῃ ἄλλο ὄνομα παρὰ τὸ τοῦ φοβεροῦ θεοῦ τῆς θαλάσσης, ὅθεν τὸ ὀνόμασαν Ποτήριον τοῦ Ποσειδῶνος!

Ὁ σπόγγος οὐδαμῶς ἄλλου ἀναφέρεται ἐν ταῖς Ἀγίαις Γραφαῖς, εἰμὴ μόνον εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος. Κρεμάμενος ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ἵνα προσφερθῇ ὑσσία ἀντὶ ἡμῶν, εἶπε, «Διψῶ» οἱ δὲ σταυρωταὶ γεμίσαντες σπόγγον ὄξους καὶ θέσαντες εἰς κάλαμον προσέφερον εἰς αὐτὸν νὰ πῇ! Ἰωαν. ιθ'. 29 Μαθ. κ'. 48. Μαρκ. ιε'. 36.)

Ποτήριον τοῦ Ποσειδῶνος.

Ἡ Θάλασσα.

0000

Εὐρύχωρος ἡ θάλασσα,
Βαθεῖα καὶ μεγάλη
Πολλὰ ἐγκλείει κάλλη,
Θαυμάσια πολλὰ.

Ἐκ' ἐρπέτ' ἀναριθμητὰ,
Μικρὰ μεγάλα ζῶα,
Πλοῖα, φυτὰ ἀθρόα,
Μαλάκια ἰχθεῖς.

Ἐκεῖ καὶ ὁ Λεβαίθαν
Κινούμενος μὲ σάλον,
Ὅν ἔπλασας μέγαν
Νὰ παῖξῃ ἐν αὐτῇ.

Πάντα εἰς Σὲ ἐλπίζουν
Μετὰ ψυχῆς πεινῶσης
Τροφὴν ἔς αὐτὰ νὰ δώσῃς
Εἰς εὐθετον καιρὸν.

Δίδεις ἔς αὐτὰ, συνάγουν
Τὴν χεῖρα Σου ἀνοίγεις
Τοὺς θησαυροὺς Σ' ἐγγίξεις
Χορταίνουσι ἀγαθὰ.

Ἐκ Σοῦ ζωὴ καὶ θάνατος·
Αὐτὰ δὲν ζῶσι μόνα.
Ἔστω εἰς τὸν αἰῶνα,
Ἡ δόξα σου, Θεέ!

ΟΙ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝΕΣ

000000

Ὁ σχηματισμὸς τῶν πάγων, ἢ κρυσταλλῶνων, ὁσιντες ἀενάως καλύπτουν τὰς θαλάσσας τῶν δύο πόλων, εἶναι ἐν τῶν μεγαλειτέρων φαινομένων τῆς φύσεως.

Οἱ πάγοι, τοὺς ὁποίους ἀπαντοῦν οἱ περιηγηταὶ εἰς τὰ παράλια τῆς Σπιταδέργης καὶ τῆς Γρηλλανδίας,